

РЕШЕНИЕ

№ 6910

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9318** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] против решение от 30.07.2012 г., постановено по НАХД № 8703/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 106 с-в. Със същото е отменено НП № 22-2202463/17.03.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда”, [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на труда.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 30.07.2012 г., постановено по НАХД № 8703/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 106 с-в е отменено НП № 22-2202463/17.03.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда”, [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на труда.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 10.08.2010 г. служители от дирекция „Инспекция по труда” С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обекта на [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. По време на проверката било констатирано, че Д. Д. работи в дружеството на длъжност сладкар въз основа на трудов договор от същата дата, като същата била на обекта от сутринта и осъществявала трудова дейност. Било констатирано, че към този момент на посоченото лице не било връчено от страна на работодателя уведомление по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда – уведомление за наличието на сключен трудов договор до ТД на НАП. Пред проверяващите служители Д. Д. потвърдила това обстоятелство в представена му писмена декларация по образец, като в същата отразила и час на съставянето ѝ – 12.10 ч. Впоследствие пред проверяващите била представена и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда с отразен час 15.21 ч. и се отнасяла до уведомяване от страна на работодателя [фирма] за сключени трудови договори, сред които и този с Д. Д.. Резултатите от проверката били обективирани в протокол. На 21.01.2011 г. св. К. – главен инспектор в дирекция „Инспекция по труда” съставил АУАН срещу търговското дружество за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че при съставяне на АУАН и на наказателното постановление на [фирма] не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Съдът е приел, че не е бил спазен срока по чл. 34 от ЗАНН с оглед на обстоятелството, че срокът за съставяне на АУАН е започнал да тече, считано от 11.08.2010 г. и е изтекъл на 11.11.2010 г., много преди съставяне на АУАН на 21.01.2011 г. Приел е, че това е обстоятелство, което несъмнено води до отмяна на наказателното постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал и до правилни правни изводи. Съгласно чл. 63, ал. 1 от Кодекса на труда работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Съгласно чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1. Анализът на посочената разпоредба и

на събраните по делото доказателства води до извода за извършване на нарушението по чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на труда. Правилни са, обаче и изводите на първоинстанционния съд за съставяне на АУАН извън тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. В процесния случай, както и правилно е посочил в мотивите си първоинстанционният съд служителите от дирекция „Инспекция по труда“ на 10.08.2010 г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство, извършвана по отношение на [фирма] са констатирани, че Д. Д. работи в дружеството на длъжност сладкар въз основа на трудов договор от същата дата, като същата била на обекта от сутринта и осъществявала трудова дейност. Било е констатирано също така, че към този момент на посоченото лице не било връчено от страна на работодателя уведомление по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда – уведомление за наличието на сключен трудов договор до ТД на НАП. Именно датата 10.08.2010 г. е посочена и като дата на извършване на нарушението и в съставения АУАН, въз основа на който е било издадено наказателното постановление. Действително, от събраните по делото доказателства се установява, че на посоченото търговско дружество са извършвани и други проверки по спазване на трудовото законодателство, като включително такава проверка е била извършена и на 21.01.2011 г. В съставения протокол за извършена проверка и от 21.01.2011 г., т. 11 от същия изрично е посочено, че установяването на нарушението по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда по отношение на лицето Д. Д. е било констатирано още по време на извършената проверка на 10.08.2010 г.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение от 30.07.2012 г., постановено по НАХД № 8703/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 106 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

